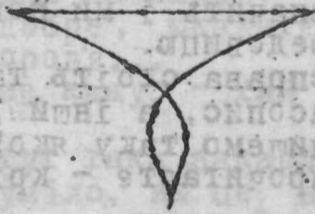

ХРИН

ТАБОРОВА
САТИРО-ГУМОРИСТИЧНА
ГАЗЕТА

75

КОРНБЕРГ - 1946 - СЕРПЕНЬ

П Е Р Е Д О В И Ц Я

/ До передовині /

Всякий часопис має передовицю.

А хіба наш "Хрін" у дога теля зів, чи він гірший за інші часописи?

Правда не питання дискусійне, але дискутувати над ним у нас нема ніякого бажання, тому ми це обличимо, а поставим питання так:

Чи він гірший за другі часописи?

Незумовно - і це питання навіть дискусії не підлягає, а тому і беремо його як за основу.

А значить коли це так, то "Хрін" має повне право містити також передовицю.

А оскільки передовиця передовсім містить-ся попереду, а в ній висвітлюються перші найбільшчі питання і ідеї передового суспільства, то значить і ми повинні помістити таку передовицю.

Але у нас справа стоїть так, що "Хрін" є не гірший часопис, а інший, тому ми в передовицю напишемо таку якої ні в одній газеті ви не прочитасте - крім хіба тільки в "Хроні".

П е р е д о в и ц я

Воно власне не передовиця, а просто ми хочемо пояснити шановним читачам, що попередній ґрунт "Хрону" на стіні театраль-ного бараку, виявився несприятливим.

Корінці почали підсихати, і його прийшлося пересадити на інше "підґрунття".

Чи це підґрунття буде ліпше за попередній ґрунт - невідомо, бо в Корнберзі як бачите така земля що де не ткни пальцем то як не сміття, так камінь.

Надісьмоє лите на той гній, якого є в нас багато, що може коли підуть дощі то таки виросте щось і на нашому городі.

--00000--

ПОЛІТИЧНА ПРОБЛЕМА

Не знаю, чи порушувати це питання чи варто займатись поважному часопису такими дрібницями?

Певно що ні, але коли справа того вимагає то дотх, — кіба хочеш? — Пусиш!

...или собі та й жили... Давіть цілий рік проіснували, якісь люди.

А то вони такі, і як вони попали до українського табору, це так саме невідомо бо підчас війни Німеччину бомбардовано, ну і всі відомости звичайно в тяжкі часи війни пропали. А люди лишилися,

— Ну то й добре, скажите, нехай собі живуть на здоров'я...

І я так саме кажу: — хай живуть, кіба ж я що?..

Але бачте тут така закармочка, що тим людям незрозуміло, як це вони живуть, і для чого вони живуть що їх ніхто не займає, ніхто не гонить до роботи та ще й величають: "пане" такий-то, чи "пані", така-то?..

Довго не вірили своїм вухам доблесні сини пастухів та прачок в те що вони пани, а тоді таки збагнули — що коли вже так, то чом-би й не шаруся?

Але в чому ж полягає панство? Як себе вести? І взагалі що ж роблять пани?

Відомо, що вони гнор не возять, дров не рубать, але займаються виключно благородними справами. Роблять збори, сидять, курають, виголошують промови — значить провадять політику...

А політика - то вже благородна справа, і коли політик робить якусь негарну комбінацію, то це його не очернює, бо він "пан дипломат".

А так як наші "пани" не завжди раніше робили чисту роботу, то вже така їхня й політика. А на зібраннях сидіти не первина, бо до цього їх привчено ще змалку.

Курити, хвала Богові, є що, особливо коли цигарету розрізати на чотири частини. Значить всі умови до діяльності є.

Але який напрям має прийняти політика, та ще й панська?

Як відомо, пани ніколи добра не робили, а тому й наші політики роблять те саме.

По панськи так по панськи.

Є така думка одного філософа: "Ліпше бути добрим столяром, ніж поганим лікарем".

Треба б вже взяти це на увагу нашим політиканам!

Б р у н ь .

ОБ'ЄДНАНІ М. 9793 700 1.

Місцев. О. С. В. Л. / Опозиційна
Скандалістична Емігрантська Ліга /
пропонує всім своїм членам і кандидатам
котрі не мають ще якихось титулів, негайно
придумати собі такі, що не були б нижчі
від існуючих в таборі.

Хто не придумає, буде примусово відправлений до школи граматики.

Провід Ліги.

НА ЗЛОГАД БУРЖІВ...

/ Під Руданського /

Десь було собі село,
В тім селі Храм Божий,
А при храмі тім було
Два пан-отці гожих.

Всі жили собі й жили
В добрі і злагоді,
Мир і спокій там були
У кожній господі.

А були такі отці:
Що скаже Данило,
Те в початку і кінці
Підтрима Гаврило.

Бо добра завжди бажав
Пан отець Гаврило,
І йому не заважав
Пан отець Данило.

І село собі жило
Згодом святов,
Поки лихо привело
Отців до двобор.

Що сталося межи них,
Хай їх бог просудить...

- Почали вони при всіх
Свій свого наскудить.

- Сякий-такий католик,
Уніт, відступник!

- Такий-сякий схизматик,
Ти є переступник!

Дивляться парафіяни,
Очам не ймуть віри,

Чи бува отці не пані -
Що такі як звірі?

Щоб громаді не копали
Ті панотці ями,

То їх обох і прогнали
Із села - киями!

Г. Паламар.

ПРО ХВОРОБИ

Громадяни, у таборі
Ніби є на пранці хворі.
Хтось лрбнько собі тихо
Заніс до нас тее лико.
Хай не буде вам образа,
Але ця страмна зараза,
Акщо вірити доктору
Затесалась до табору.
Звідки це? / Мотай на ус/
Мабуть Зонтра й Рокензус...
Про те кожен добре знає
Атo чого туди вчашає...
Внесли погань в нашу хату
Мабуть хлопці, не дівчата.
Вона, зважте, безперечно
Для всіх дуже небезпечна.
Чи пряму, чи лотичну
Лекцію, профілактичну
Прочитати рільникам,
Всім корнбергським парубкам -
То потреба на порі...
На це є в нас лікарі.
Медицина ж у таборі
Дось не в доброму гуморі,
Тимось інтим зайнялась -
А на це не спромоглась.
Тому, бо на сполох в дєвін
Ваш порадник і друг - "арін".
Схаменітьсья добрі люди,
Бо в нас скоро таке буде:
У таборі, в кожній хаті,
Усі стануть правивати
І мужчини і жубіти,
Старші люди, малі діти,
Усі хлопці і дівчата,
Кролі, кури, поросята,
Будуть теж на трипер хворі
І ті коні, що в таборі.
Навіть авта і ровери,

Не спасуться від холери...

Бажано на всім терені,

Лекції по гігієні

сапроводити, по змозі-

Поки біда на порозі.

Бо як влізе вже до хати

Тоді тяжко раду дати.

Г. Буркун.

М Р І И Н И К И

- Он бачиш, хмаринка, Ніби карта Бразилії.

- А он ніби Кордильєри.

- Дивись, дивись он крокодил!

- А з попугаїв утворив би хор і навчив їх співати: "Гей, гей... Пидемо до діброви"...

- Та до те! От я навчив би мавп на бан-дурі грати "В Царєграді на риночку"...
- влоди збирати, хату замітати, білизну пра-ти, піря драти, воду носити, навіть їсти варити... О!

- А я збудував би собі з пробкового де-рева хату, каучуком позаливав би щілини, наготив би піч червоним деревом до черво-ного, вкрився б звіриними шкірами і читав би про ... дії УПА в краі.

- А я поселясь прями́сенько на самому екваторі. Може хоч тропічне сонце вижарить з носі душі сибірський холод.

- Отак. Пидемо, пидемо і даремно. Все це перла ж тропічна злива зміє...

- А сонце висушить...

- Тоді будемо знову писати!

ДЕ-ЩО З ЕНЦИКЛОПЕДІЇ

* Демократія: це така штука, що — іси, пеш довго спит, нічого не робиш, нікого не слухаєш а все і всьди свариться або ще й більше і то як не з жінкою, то з сусідом, бльско — емим і т. д., але обов'язково, бо якщо інакше — так тоді це зовсім не... демократія.

* Дипломатія: це по українському кажуть "хитрий викрут". Ця штука останно стала дуже модною серед українців.

Приміром, як тільки комусь не хочеться на тому чи іншому суспільному відгикну працювати, так він зразу і хапається вам за дипломатію.

* Доброутра: це чисто українське привороження, а власне означає "добрий ранок".

* Медіум: таким може бути кожен безкоштовно, коли виявить бажання стати ним головному редакторіусу чи секретаріусу офініюзу Спіритичної Академії Чорної Магії "Лужинюс".

* Спирітузи Білої Магії, / що очищують деревний спирт, гонять самогон і т. д. / роблять медіума з кожного хто бажає, — але за порядну плату.

* Комендант: це міжнародне слово і дуже тепер в моді, а суто по українськи це: — "невістка", яка за народною приказкою всьому винна, щоб злого в хаті не скоїлось.

* Емігрант політичний: це такий вам тип одним словом, спритний, що хоч ви що не робіть, а він вам і у молоці кістку знайде. Найновіший клич цього індивіда: — "Бий свій свого, щоб чужий і духу боявся!"

* Струсъ таборовий: це новітня птиця, яка появилася вперше в Західній частині Європи в 1945 році в таборах Д.П. Різниться від звичайного струся тим, що в разі небезпеки не ховає голову в пісок, - а тікає ніччю через вікно...

Дуже добре тягне у чужому "возі", а до свого ніяк приноровити його не можна. Коли ж наполягти, так він зразу вам і заледить на ціле горло: дикта-ту-р-р-р-а-а!

* Освіта: її набувають роками, але Корнберг рішив здобути її штурмом! Боже допоможи.

---oo0oo---

НАУКА І ТЕХНІКА

* Відомий інженер, професор, хемік, винахідник, гуморист і маляр країни Корнбергія, многолітніми долідами в ділянці коротких спідничок, - встановив, що всі особи які принципово не говорять українською мовою - стоять безмежно вище від українців. Це твердження, правда, ще підлягає сумніву.

* В тій же країні, Інститут Даремної Праці уже закінчив проект створення сітки каналів у Австралії. По закінченню цих робіт, Австралію не можна буде відрізнити від планети Марс, що покрита також системою каналів за проектами того ж Інституту.

* Існує хибна думка, ніби С. П. А. є технічно передовою країною світу. В дійсності самою передовою країною в цілому світі - є Корнбергія. Взяти хочби використання вітру як рушій-

ну силу
Там вітряками оруть, сіють, жнуть. Навіть
авто замість моторів мають потужні вітряки.
Якби коли авто їде, то створюється вітер,
який і рухає машину.

Державний герб Корнбергії то є вітряк з
крилами, зафарбованими чомусь в українські
кольори.

За працю видатним людям присвоюється
звання "Почесного Вітрогона".

Далеко Америці до тієї країни...

Літературна й мистецтво.

ПОЧАТКІ В ЦІ М

Коли треба чоловіку,

Вкоротити собі віку,

Чи на пропасть йому підеш,

Або з глузду трохи зїде,

Чи то так йому підеться,

Або жінки заманеться,

— Замість себе лікувати,

починає віршувати.

Сидить наскрізь довгі ночі,

Втупить в папер сонні очі,

Мучить перо, сопе, дише,

Морщить чоло, дума — пише...

Ритми, рими, риси, крапки,

Апострофи, значки, лапки,

А все разом / так буває /

Знак оклику покриває,

Т / залежно вже від хисту /

Перепишує на чистого

Певний, що то "цівний твір",

А то — списаний папір.

Г--ай

Цікаві мовні явища

Іноді ми кажемо:

- "Піду на сонце грітись".
  - "Сидить на сонці".
  - "Оце поплоскала штани і повісила на сонце сохнути".
- "Чи то правда?"

Небажані події і явища.

Діти і пожежі мають багато спільного; вони утворюються через небезпечні забави і недогляд.

Посмертна згадка

О сумам і розпукор сповіщаємо про трагічну а головне передчасну смерть блаженної пам'яті Таборового Хору.

Покійний упокоївся після тяжкої і довготривалої недуги - амбіціозу.

Голосна пам'ять його навіки лишиться в наших ушах.

Мир його праху.

Приглушені горем -

родичі.